

[Finansministeren.]

farten er betalt en noget lignende ydelse, som var skattefri, som der ikke er blevet betalt skat af. Derfor har jeg ment at kunne trække tekstanmærkningen tilbage.

Jeg beklager, at der har været det postyr om denne sag, som der har. Jeg kan ikke nægte, at jeg selv kan have været medvirkende dertil. Det ville utvivlsomt have været rigtigt, om jeg på et tidligere tidspunkt og mere udførligt havde orienteret det nedsatte udvalg om forhandlingerne og synspunkterne i denne sag, specielt om skattefriheden. Når jeg ikke har gjort det, er det — som jeg også siden har fremhævet overfor udvalget —, fordi det ikke var faldet mig ind, at der var noget problem. Jeg burde måske have forudset, at andre ville se anderledes på det, og selvom jeg stadig er overbevist om, at der i virkeligheden ikke er noget problem, beklager jeg, at sagen ikke blev gennemdiskuteret på et tidligere tidspunkt. Men om rigtigheden vedrørende spørgsmålet beskatning nærer jeg ikke nogen tvivl.

Aksel Larsen: Jeg tror, at hvis finansministeren tænker nærmere over tingene, vil han være nødt til at give mig ret i, at hele denne sindrige talopstilling vedrørende rederens indtjening, overskud o. s. v. ikke beviser ret meget i denne sag. Ministeren nåede som resultat af et meget langt og indviklet regnestykke til, at de 15 mill. kr. akkurat dækkede, hvad rederne overhovedet havde tjent på at sejle varer hjem til Danmark i 1950. Da ministeren startede denne historie, var det imidlertid ifølge hans egen skildring udfra den opfattelse, at man ved at nedsætte fragterne for varer, der sejles hjem til Danmark, kunne tjene 40 mill. kr., formentlig uden at man derved nåede til den tilstand, at rederne ikke alene ikke havde nogen som helst fortjeneste på at sejle varer hjem til Danmark, men oven i købet satte fantastiske summer til på det. Enten er den ene beregning lynende gal, eller også duer den anden ikke.

Hvorom alting er, det drejer sig her om, at ministeren sammen med et udvalg, repræsenterende det store flertal af rigsdagen, har truffet en overenskomst om, at rederne skal bidrage med 15 mill. kr. Ministeren har sammen med det samme rigsdagsflertal øjeblikkelig disponeret over de 15 mill. kr., afgjort, hvad de skal bruges til, og kommer først trekvart år senere og siger, at nu synes han, at disse 15 mill. kr. skal være skattefri. Det er dog vist tilstrækkelig tydeligt, at det ikke har været rigsdagens forudsætning. Det bliver ikke bedre, fordi ministeren nu oplyser, at han allerede dengang — sådan

forstod jeg i hvert fald ministeren — uden derom at underrette det folketingsudvalg, han forhandlede med, har lovet rederne, at beløbet skulle blive skattefrit. Det forekommer mig at være en optræden af en ansvarlig minister, som ikke bør kunne tolereres, og det kan under ingen omstændigheder binde rigsdagen, at ministeren optræder på samme tid sagligt og parlamentarisk uforsvarligt, som det i dette tilfælde er sket.

Jeg tror derfor, at ministeren må overlade til folketinget at afgøre denne sag, og jeg må bringe i erindring, at konklusionen af mine bemærkninger var et spørgsmål til den højtærede minister: Vil han rette sig efter den opfattelse, folketingsflertallet har af sagen? Hvis han ikke vil det, vil han så være så elskværdig at sige det her, så folketinget kan vide, hvor det har ministeren, og vide, hvorledes det skal behandle ham.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde den bemærkning, at der var disponeret over det pågældende beløb, og det er jo rigtigt. Der disponeres også over de beløb, som kommer ind i skatter hvert år, uanset at disse skatter kan trækkes fra i skatteyderens indtægt ved beregningen af det kommende års skat. Deri er intet nyt. Jeg mener, at jeg har svaret tydeligt nok i første omgang: at jeg er overbevist om rigtigheden af afgørelsen med hensyn til skattefriheden. Deri ligger naturligvis også, at jeg ikke har i sinde at ændre den.

H. C. Hansen: Jeg skal ikke komme med mange bemærkninger, fordi mit parti sammen med det radikale venstre i en skrivelse, som er offentliggjort gennem radio og presse, har gjort opmærksom på de synspunkter, som både mit parti og det radikale venstre mener at måtte anlægge på denne sag. Jeg erkender, at de regnestykker, som den højtærede minister stiller op, må forekomme ejendommelige. Det er vanskeligt at forstå, hvordan en regering kan forelægge fem partier en tanke om at belægge skibsrederne med en afgift på mellem 40 mill. og 50 mill. kr. — begge beløb har været nævnt —, hvis de tal er rigtige, som den højtærede minister opgiver, hvorefter den egentlige nettofortjeneste for den del af fragttindtægterne, som her kunne komme på tale, kun skulle andrage halvdelen eller tredjedelen af det beløb, som regeringen har anført.

Nu er det imidlertid således, at der ikke foreligger nogen lovgivning om det forhold, der her er tale om. Det er en aftale, som den